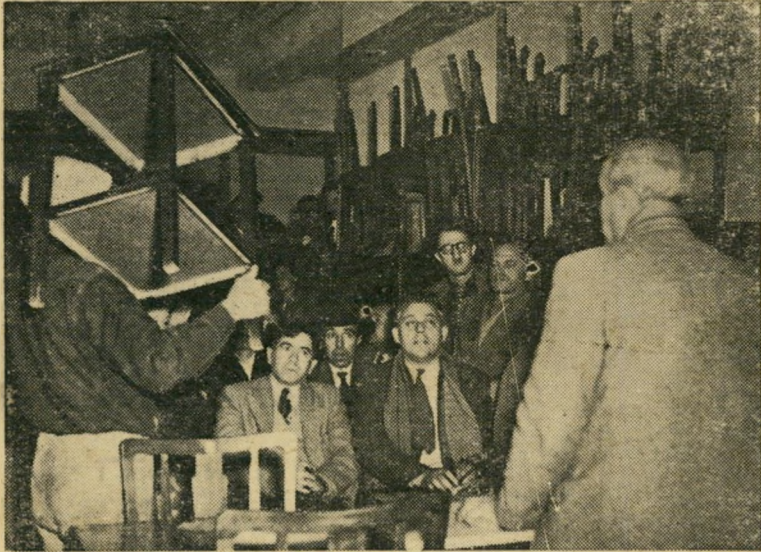

שהיא רוצה לברוח מבעלה. הוא מיהר להכ... נסה אל ביתו. איכסן את אשתו הראשונה בקומה העליונה את פאוניה בקומה הראשונה...

פשעים זומחות של צנחן

מצב רוחו של יליד ירושלים ברוך סגל (21), לא היה מרומם ביותר. טכס חתונתו עם מול לוי (18), אותה הכיר לפני שנה וארס לו בחנוכה אשתקד, לא נראה באפק הקרוב...

עדכון מחפיר. הצלחותיו בחיי המשפחה לא היו הצלחות היחידות שלו. עסקיו השחורים, שכללו הברחות, גניבות, וסמים

מכירת רהיטי הצירות הסובייטית בתל-אביב. כספה עולה מסך הברזל?

איבריהם שמח לכן, כאשר פגש את פאור זיה עם בנה בן 9 פ בשוק המרכזי, שמע משכרים, נתנו לו חיי רוחה נוחים, בלחית כמה חקים במשטרה.

בשעה מוקדמת בבוקר, באחד מימל השבוע, התעורר ילדה הבכור של פאוניה, ראה את אמו ואביו החורג שוכבים זו לצד זה על הרצפה ליד מטותיהם. תחילה חשב כי הם עדיין ישנים, ניסה לעוררם, אך כאשר לא הגיבו, צעק לעזרה.

הביע דעתו קצין משטרה: הרוצח היה מסוגל לבוא משני כוונים: מחוג ידידיו לעסק של איבריהם. מחוג משפחתה של פאוניה, שראו כי בריחתה מבעלה, עלבין מחפיר.

דרכי חיים מי מוסיף?

מי שחשב השבוע כי חפצי הצירות הסובייטית שנשארו בתל-אביב, ונמסרו למכירה פומבית, ייחספו בשמחה על ידי חסידיו של סטאלין בישראל, טעה בחישוביו.

אף לא אחת מהן של סטאלין או של מני הגינים אחרים.

הארץ

איש איגו מצעו לעסון (מאריילין מונרו) יודעת לחשק (העולם הזה). מרדכי גולדברג, ראשון לציון מ. ה. ארטי, חיפה יורם כהנא, רמת-גן...

כדי להבטיח שהמפעלים התעשייתיים יהיו מן הסוג הרצוי, יש להעמיד את הכלכלה במצב של התחרות מתמדת, אשר בה תהיה זכות קיום רק למפעל חיוני ומשתלם. כלומר: מפעל המסוגל למכור את סחורתו תוך התחרות עם מפעלים זדומים בחוץ לארץ.

למשל, תמורת סוכר קובני במליון דולר, תשלם ישראל חצי מליון דולר חפשיים, חצי מליון דולר יצוא, הטובים לקניית סוג מסויים של סחורה ישראלית, שהממשלה מעוניינת בגברת יצורה. הקונה יהיה חופשי לקנות בי מפעל המציע את התנאים הטובים ביותר.

רק ברירה אחת. עמים אחרים שהיו עמדו בפני אותה בעיה, ידעו להתגבר עליה. הדוגמה הבולטת היא בריטניה, אי אשר קיום כלכלתו מתונה ביצוא לכל חלקי העולם.

אף בשעות המלחמה הקשות ביותר העי בירו אניות בריטיות, בשירות מלחמת אניות מלחמה, סחורה בריטית לכל השוקים שאפי שר היה עדיין להגיע אליהם. אתן הגיעו

נאשם ברצח ברוך סגל

מדועות תעמולתיות מצוירות שהכריזו: בריטניה מספקת את הסחורה.

סובר יצואן מאיר: "מצבנו, אולי, קשה מזה של בריטניה בשנות המלחמה. לפנינו אותה ברירה: יצוא או מוות! זה יהיה ה מבחן הגדול של הכלכלה הישראלית. אם לא נצליח לייצא — לא נוכל להתקיים."

שה את לקוחותיה לאחר מאמצים של שנים רבות ובעזרת ויתורים רבים.

עוד דבר אשר הכלכלה הישראלית לא ידעה לנצלו: חושו של היהודי לעסקים. אפי' לו במצוקת הגלות לא מפגם חוש זה, אומר מאיר, "ואילו המדינה הצליחה לעשות זאת במהירות רבה על ידי משטר הקצוב והפקוח שהוטל לא היתה כל המרצה לתעשין ולסחר הישראלי למכור את סחורתו לחוץ-לארץ. הוא הרויח יותר בשנות ברחוב אלנבי, תל-אביב, מאשר מעסק עם יבואן מניו-יורק. זה גם חסך לו טרדות אדמיניסטרטיביות."

אולם לא רק היתרון היהודי וזה לתשומת לבם. לא פחות עניינו אומם נקודות התורפה בכלכלת מדינות זרות. כך, למשל, היה לפני כשנה, כאשר בארץ החמיר מצב התזונה, לא היה מקמט כל מלאי בידי הממשלה. בקפריסין הסמוכה הציעו סוחרים לממשלת ישראל תי פוחי אדמה במחיר 23 ל"י הטונה, לקבלה במחסנים המקומיים.

ממשלת ארגנטינה שמחה, הסכימה אף ל קבל חלק מהתשלום עבור ההובלה בטקס טילים ישראלים. מחיר הטונה של תפוחי אדמה בהגיעם לנמל חיפה: 17.500 ל"י. אילו שכרו אניות קירור אמריקאיות, למשל, היתה ההובלה בלבד עולה 25 ל"י הטונה.

סוכם מאיר: "כולם היו מאושרים. ארגני טינה היתה מאושרת, ממשלת ישראל היתה מאושרת — ולמען האמת, גם אנחנו היינו מאושרים."

רוצים להיות מיליונרים. אולם גם מאיר מבין כי אין התעשייה הישראלית, בי היקפה הנוכחי, מסוגלת לקיים את המדינה על ידי יצוא. לשם כך יש צורך, קודם ל, לפתח בממדים רציניים. כלומר: יש למשוך הון זר בכמויות רציניות. אך אש אינו מוכן להשקיע כסף במקום שאין לו הבטחה, שיוכל ליהנות גם מהשקעתו, גם מן ההון אשר יצי שבר עקב ההשקעה.

שום חוק להגנת זכויות המשקיע הזר והבי טחת רוחחו לא יספיק, לדברי מאיר. לשם כך יש צורך לשנות לחלוטין את המשטר הכלכלי הקיים. אם רוצים קפיטל, צריכים ל יהיו קפיטליסטים.

אומר הוא: "רוב הנוער בארץ גדל ב גוריה אשר בה המלה קפיטליסט היתה מלת נאי. זה אסון. קלמנטו אמר: מי שלא היה נוציאליסט בנצירותו, סימן שלא היה מימיו יעיר ומי שנשאר סוציאליסט כשהתבגר, סימן ש לא התבגר מעולם. גם אני חושב כך. יש צורך לחנך את הנוער בארץ לרעיונות חדשים."

גם הדעה שסיסמת היומה החופשית היא יסימה אנוכית ההורסת את המדינה אינה כונה. נקח, למשל, את ארצות הברית, מולי ת הסיסמה הזאת, כל אמריקאי, מילדותו, ולם להיות מיליונר. בכך עוורים לו ספרות גפה סרטים, רדיו ומחזות לרוב. עוד טנם מר את למודיו בבית הספר הוא כבר נכנס מאבק על המיליון, מוכר עתונים. עוסק בכל יני עבודות קטנות.

התוצאה המעשית היא שקצב העבודה של אמריקאי הוא הגבוה ביותר בעולם. כדי ל שיג את רמת המחיה הגבוהה שהוא חולם ליה הוא עובד קשה יותר מכל אחר עולם כולו. בכל זאת, אין עריין, מתוך 155 ליון חושבי ארצות הברית, אלא מאות אחד ית של מיליונרים. המתעשרת האמיתית: כל לת המדינה, המשגשגת והמתפתחת מן ה רץ האדיר המושקע בה."

יצירת מצב דומה בארץ, אשר בו יאמין ל אדם כי יש לו סכויים להיות עשיר ולי גות מספר מאמציו, סבור מאיר, היא, אולי תרופה היחידה לסלידה השוררת מפני ענו ז קשה — סלידה ההורסת את הכלכלה. ו באמת יהפכו כמה פועלים פשוטים ל ליונרים, לא יהיה בכך כל אסון. להיפך, אולם מן הצד אף הרעוע לחוליה הנפסה עומד שות כל איש, דרוש רק העזר לטפס בו הסוף. ואשר להשפעת הדבר על הכלכלה מילא לא יוכלו לאכול יותר מכמות זימת של קביאר, לקנות יותר ממספר מ יום של פרוח לנשותיהם, את שאר כספם, קיעו במפעלים נוספים, בפיתוח הארץ.